

עפ"ג 17447/11/15 - עדנאן רבאיעה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כב' השופטים: י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 17447-11-15 רבאיעה נ' מדינת ישראל

המערער עדנאן רבאיעה
ע"י ב"כ עו"ד א' חלבי

נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק-דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת דנה כהן-לקח) מיום 4.11.2015 בת"פ 426-11-15, לפיו נגזר על המערער מאסר למשך 35 יום ומאסר על תנאי.

ההליכים בבית-משפט קמא:

2. המערער הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום שבו שלושה אישומים, בשלוש עבירות שעניינן שהייה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

הערעור התייחס, תחילה, גם להרשעה באישום הראשון, בטענה כי המערער לא נחשד ולא נחקר בגין העבירה שבאישום זה. לאחר שהוצג לב"כ המערער תיק החקירה, לרבות הודעתו של המערער במשטרה לגבי אישום זה, חזר בו מהערעור על ההרשעה והתמקד בערעור על העונש.

3. על פי עובדות האישום השלישי, שהנו הראשון מבחינת לוח הזמנים, שהה המערער בישראל ללא היתר כדין, בתאריך 26.3.2015 בשעה 05:30, ברחוב הנביאים סמוך לשער שכם בירושלים.

על פי עובדות האישום השני, שהה המערער בישראל ללא היתר כדין, בתאריך 19.10.2015 בשעה 16:50, ברחוב ישעיהו בירושלים.

על פי עובדות האישום הראשון, שהה המערער בישראל ללא היתר כדין, בתאריך 29.10.2015 בשעה 09:25, ברחוב דיסקין בירושלים.

4. בגזר דינו קבע בית-משפט קמא כי מתחם העונש ההולם, בגין עבירה בודדת המבוצעת לראשונה, לצרכי פרנסה

ובהיעדר עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר, לעיתים בצירוף קנס. במקרה זה מדובר בשלוש עבירות נפרדות, כאשר המערער שוחרר לאחר העבירה הראשונה ושב לבצע עבירה נוספת, ולאחר מכן שב וביצע עבירה שלישית, וראוי כי עובדות אלה תובאנה בחשבון בגדרי המתחם.

לענין העונש המתאים התייחס בית-משפט קמא להיעדר עבר פלילי ולהיותו של המערער אב לארבעה ילדים, להודאתו ולנטילת אחריות על ידו. מנגד, המערער קיבל שתי הזדמנויות קודמות, כאשר שוחרר על אף תפיסתו ושב וביצע את העבירה. לפיכך גזר על המערער עונש כמפורט לעיל.

טענות הצדדים בערעור:

5. ב"כ המערער טען כי המערער תושב הכפר עבידיה שבנפת בית לחם, בן 42, אב לארבעה ילדים ונעדר עבר פלילי. לדבריו, באירוע האחרון נעצר המערער כשהוא עובד בריתוך בתוך דירה ברחוב דיסקין בירושלים. לטענתו, המערער מעולם לא סיכן חיי אדם.

לטענת ב"כ המערער, העונש שנגזר על המערער מחמיר עמו יתר על המידה. נטען כי לא ניתן משקל מספיק לנסיבותיו האישיות של המערער וכן להודאתו ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

ב"כ המערער הפנה לשורה של גזרי דין בעבירות דומות, חלקם במסגרת הסדרי טיעון, בהם נגזרו ימי מאסר בודדים ולעיתים הסתפקו בתי המשפט בעונשי מאסר על תנאי בלבד.

6. ב"כ המשיבה טען כי הפסיקה שהוגשה מטעם המערער איננה משקפת בהכרח את הפסיקה הנוהגת, והפנה לענישה מחמירה יותר.

דין והכרעה:

7. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ראו למשל: ע"פ 1880/14 עמעש נ' מדינת ישראל (19.11.14); ע"פ 448/14 מדינת ישראל נ' אזולאי (24.11.14); וע"פ 4235/14 ראדא חאטיב (3.2.15)). נפסק, כי גדרי ההתערבות האמורים נותרו על כנם גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ע"פ 7430/13 שחרוך טוחסונוב נ' מדינת ישראל (3.3.14); וכן ראו: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13); וע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מדינת ישראל (24.4.14), בפסקה 10).

בענייננו, בית-משפט קמא הביא בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים, ובהם, מחד, נסיבותיו האישיות של המערער, נסיבות שהייתו בישראל, הודאתו והיעדר עבר פלילי, ומאידך העובדה שמדובר בשלושה מקרים בהם שהה המערער בישראל ללא היתר.

טווח הפסיקה בענישה הנוהגת רחב למדי. גזר הדין בעניינו של המערער תואם את הפסיקה הקיימת ואינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

אשר על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח עותקים מפסק הדין לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתן היום, י"א בכסלו תשע"ו, 23 בנובמבר 2015, בהיעדר הצדדים.

משה בר-עם, שופט

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

יורם נועם, שופט